

Mindretallet har endvidere stillet ændringsforslag, som sikrer, at beskæftigelsesmidler ikke skal bruges til kontanthjælp.

Et tredje mindretal (Venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Ændringsforslag

Af arbejdsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1

1) I den under nr. 5 foreslåede § 23 a affattes stk. 2 således:

»Stk. 2. Arbejdsministeren fordeler statstilskud til henholdsvis beskæftigelsesprojekter og til ansættelse i private virksomheder til arbejdsmarkedsnævnene.«

2) I den under nr. 5 foreslåede § 23 a udgår stk. 3.

3) Den under nr. 5 foreslåede § 23 b affattes således:

»§ 23 b. Arbejdsmarkedsnævnet fordeler midlerne til beskæftigelsesprojekter til nævnet, kommunerne og amtskommunerne.

Stk. 2. Arbejdsmarkedsnævnet fordeler midlerne til ansættelse af unge i private virksomheder til kommunerne.

Stk. 3. Fordelingen efter stk. 1 og 2 sker under hensyn til antallet af ledige unge under 30 år og ledige blandt udsatte grupper samt under hensyn til antal oprettede pladser.

Stk. 4. Arbejdsmarkedsnævnet kan give kommunerne tilladelse til at overføre tilskud til ansættelse i private virksomheder til beskæftigelsesprojekter og omvendt inden for den enkelte kommune.

Stk. 5. Arbejdsmarkedsnævnet kan inden for regionen foretage omfordeling af uforbrugte midler inden for hver af ordningerne.

Stk. 6. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler om fordeling og omfordeling af statstilskuddene.«

Af et mindretal (SF og VS):

4) Nr. 6 udgår.

Til § 2

5) Stk. 2 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1-3

Med ændringsforslagene gives der kommunerne øgede lokale beføjelser gennem handlefrihed ved valg af beskæftigelsesforanstaltninger. Kommunerne kan overføre midler fra løntilskudsordningen til beskæftigelsesprojekter og omvendt. Overførslen sker efter arbejdsmarkedsnævnens tilladelse.

Langt de fleste kommuner omfatter begrænsede områder, indbyggermæssigt og geografisk. De lokale arbejdsmarkeder er imidlertid af en størrelsesorden, der dels omfatter flere kommuner, dels går på kryds og tværs af kommunegrænserne.

Jo mindre geografiske områder man derfor retter sig imod, jo mere usikker bliver muligheden for at forudsige beskæftigelsesudviklingen og behovet for indsatsen, hvori- mod sådanne muligheder findes på regionalt plan. En sikring af en reel større lokal indflydelse og kompetence gør det derfor nødvendigt med såvel en lokalisering som en regionalisering på dette område.

Arbejdsmarkedsnævnet er det eksisterende brugbare instrument til sikring af statsmidlernes fordeling decentralt med et bredere sigte. Det bredere sigte er som nævnt nødvendigt for at sikre en reel decentralisering, herunder for at undgå ressourcspild i den enkelte kommune og for at forhindre, at tilskudsfordelingen virker hæmmende kommunerne imellem og begrænser mobiliteten i området.

For at sikre en fordeling og anvendelse af statsmidlerne under hensyn til beskæftigelsesudviklingen i regionen og ikke blot i den enkelte kommune fordeler arbejdsministeren statsmidlerne i 2 puljer til arbejdsmarkedsnævnene, som herefter foretager fordeling til kommunerne af løntilskudsmidlerne og fordeling til nævnet og (amts)kommunerne af midlerne til beskæftigelsesprojekter. Statsmidlerne fordeles på hver af ordningerne under hensyn til antallet af ledige under 30 år og ledige blandt udsatte grupper samt under hensyn til antal oprettede pladser. Ledighed og antal pladser vil være kriterier for begge ordninger. Arbejdsministeren fastsætter nærmere regler, herunder for vægtningen